
ABD'NİN BÜYÜK ORTADOĞU GİRİŞİMİ VE TÜRKİYE

TANJU ERDEM

(E) Amiral

Soğuk savaşın sona ermesinden sonra ABD'nin ağırlıklı olarak Avrasya Bölgesini kontrol altına almaya yönelik stratejik çabaları açık bir şekilde görülüyor. Emperyal gücün yükselmesini sürdürmesi için Sovyet Rusya ve Doğu Avrupa Komünizminin çöküşünü takiben ortaya koyduğu tehditin "Radikal İslam" olarak tanımlanması ve ABD' nin Büyük Ortadoğu olarak kastettiği Avrasya halklarının genelde Müslüman inancını taşıması tesadüfi bir durum olarak yorumlanamaz.

Büyük Ortadoğu girişimi ya da projesi (BOP) işte bu stratejinin ortam ve konjüktüre göre ayrıntı ve yöntemlerde sürekli geliştirilip, değiştirilecek bir ABD - BATI hakimiyet planının uygulamaya geçilmesi ya da bu bölge ülkelerini emperyal gücün öngördüğü düzene dönüştürme hareketidir.

BOP, Kuzey Afrika'dan Çin'e uzanan ve jeopolitik biliminde kenar kuşak ülkeleri olarak bilinen ülkelerin demokratikleşme, liberalleşme ve modernleşmesini öngörüyor. Böylece köktendinci terörizme ve cehalete karşı, kadınların özgürleşmesine, neo liberal ekonomilere, insan haklarının geliştirilmesine dönük girişimlerle, istikrarsızlıklarla dolu bir büyük bölgede demokrasinin ve barışın tesisine yardımcı olunacağı ifade ediliyor. Bu girişimin yüzeydeki görünüşü. Öte yandan bu bölge Dünya ham petrol rezervlerinin % 73'üne, doğalgaz rezervlerinin ise, %72,5'una sahip Gelişmiş ülkeler (G-7 ler) bu petrolün %55.5 unu, Doğal gazın ise, % 68'ini ithal ediyorlar. Ham petrol ithalatında Kuzey Amerika'nın payı %28, Batı Avrupa'nın payı %30'larda. Doğalgazda Kuzey Amerikanın payı % 20, Batı Avrupa'nın ise %48'lerde bulunuyor ve ABD'nin enerji kullanım payı giderek artış eğilimi gösteriyor. Önemli bir husus da enerji dağıtım terminallerinin bu bölgede konuşlanması. Bu durumda ABD önderliğinde, ABD ve AB' nin Batının güvenlik ve enerji politi-

kalarını güvence altına almak üzere arayışlar içinde buldukları ve bu projeyi gündeme getirdikleri değerlendiriliyor. Bu yaygın bir kanıdır. Böylece Bölgedeki kaynaklara bilinçli bir şekilde sahip çıkacak milliyetçi ve köktendinci rejimlerin tasfiye edilerek yerlerine ABD'ye tabi ya da yardımcı, onunla işbirliği yapacak yönetimleri iktidara getirmek suretiyle Dünyanın bu enerji havzasının stratejik kontrolünü sağlayacak, kaynakların sınırlı yeterliliğinin bahis konusu olduğu bir dönemde refah düzeylerini sürdürecekler; yanısıra giderek yükselen bir güç merkezi olan Çin'i, Rusya'yı ve Hindistan'ı da ekonomik ve askeri açılardan kontrol edebilecek homojen bir jeopolitik cephe oluşturacaklardır. Doğaldır ki bölgedeki has dostları İsrail'in de güvenliği ve büyüme eğilimi ve bir Kürt Devleti kurma eylemlerinin son aşaması da temin edilmiş olacaktır. Bu onların düşüncesi olarak değerlendirilmelidir.

Bu proje bir tasarım aşamasında olabilir. Ancak ABD'nin (ve İngiltere'nin) daha dar anlamda da olsa, bu bölgede her zaman; enerji kaynak ve terminallerinin stratejik kontrolü ve İsrail'in güvenliği için yönetimleri kendilerine tabi ülkelere den oluşan bölgesel örgütlenmeler yapma girişimleri görülmektedir.

1951'de İngiltere'nin girişimiyle İngiltere, ABD, Fransa, Türkiye, Yunanistan ve Mısır'ın kuruculuğunu yapacakları Ortadoğu Savunma Paketi teşebbüs aşamasında Arap halklarının karşı tepkileriyle gerçekleştirilememiştir. 1955'te Komünizmin sızmasını önlemek ve Batı yanlısı statükoyu sürdürmek üzere Türkiye, Irak, İran, Pakistan ve İngiltere'nin iştirakiyle kurulan **Bağdat Paketi**, 1958'de Irak'ta Kral Faysal rejiminin radikal milliyetçi subaylarca devrilmesiyle dağıldı. Batı (ABD) Ortadoğu'daki stratejik çıkarlarını sağlama, bölgeye ilgisini sürdürme kararında olduğundan, 1959 da Bağdat Paketi Irak'ı devre dışı bıraka-

rak ABD' nin katılımıyla CENTO örgütüne dönüştürüldü. 1970'li yılların sonuna gelirken CENTO bir etkinlik göstermeden çözüldü.

Kıbrıs Barış Harekatiyla ve sonrası görece ulusal politikalar izlemeye başlayan Türkiye'nin bir ölçüde bu görünümü sonucu, ABD buhranlarla çalkalanan bölgede nüfuzunu daha ziyade Sudiler, Körfez şeyhlikleri ve İran'da şah rejimine dayanarak sürdürüyordu. 1979 yılında İran'da Şah'ın mollalarca devrilmesi, Sovyetler Birliğinin Afganistan'ı işgali ve İran ile Irak arasında Körfezde sıcak çatışmanın başlaması ABD ve NATO'nun ilgisini Ortadoğu ve Körfez üzerinde yoğunlaştırdı. CARTER yönetimi, Ulusal Güvenlik Danışmanı Prof. Z.Brezinsky tarafından CARTER doktrini adıyla önerilen Körfez'de ABD'nin gereğinde güç kullanarak Petrol Bölgeleri üzerinde ABD nüfuzunu sürdürmeyi öngören politikasının araçları olan strateji ve örgütlenmenin uygulamasına başladı ve bunun sonucu 450 000 kişilik kara, hava, deniz ve dz. piyadesigücü ve ağırlıklarından oluşan bir müşterek görev kuvveti, (Acil Müdahale Kuvveti de denebilir) 1985 yılında Florida'da Amerikan Merkezi Komutanlığı adıyla faaliyete geçti. ABD'nin Ortadoğu Körfez Bölgesi için askeri güç oluşturma çalışmalarına NATO ülkeleri işbirliği, eşgüdüm, dayanışmaya ve lojistik destek için mutabakatlarını bildirirken, bu kuvvete ABD'nin ısrarlarına karşın katılmadılar ve oluşturulan kuvvete NATO şapkası giydirme girişimlerini kabul etmediler. O dönemde Türkiye'nin dış ve güvenlik politikalarını yönlendiren asker ve sivil kadrolar ABD'nin bölgeye yönelik ihtimaliyat planlarında askeri üsler tahsis etmekten ve ABD'nin jandarması rolünü oynamaktan titizlikle kaçındılar. Ta ki 1991 ilk Körfez krizinde T. ÖZAL'ın Büyük BUSH'a yaptığı açılımlara kadar. ABD'nin 1991 Birinci Irak ve 2003 ikinci Irak saldırılarını yapan güç çok önceleri oluşturulan bu acil müdahale kuvveti olmuştur.

BOP projesi gerçekleştirilebilir mi? Ya da nasıl gerçekleştirilebilir.

Bu projenin olası olabileceğine dair yakın ve çarpıcı nesnel örnek ABD'nin kanlı Irak girişimidir. Irak'ta kütle imha silahları var. Diktatör ve terörist bir yönetim var. Bu devrilmelidir ve Irak'a demokrasiyi getirmeliyiz diye

Kuveyt'ten Irak ordusunun çıkartılmasını takiben, SADDAM Yönetimi ambargolarla, içerde etnik ve mezhepsel ayrılıklar yaratılarak, dışarda rejim muhaliflerini örgütleyerek, CIA'ye Devlet Başkanlarına suikast yapma yetkisi verilerek, ülke yönetiminin ülkede ve ülke sahalılarında hükümlerlik hakları sınırlandırılarak çökertilmek istenmiş, tüm bunlar sonuç vermeyince BM'leri de hiçe sayarak yapılan askeri saldırıyla ülke işgal edilerek SADDAM rejimi devrilmiştir. Aradan bir yıl geçti. Şimdi Irak ABD işgali altında bir KAOS durumu yaşıyor. Ülke etnik ve mezhep guruplarına ayrılmış, parçalanmış bir görünüm arz ediyor. Ne var ki işgal güçlerinin Irak halkının bölge, bölge; şehir, şehir direnişini kütleli imha hareketi şeklinde katliamlara dönüştürmesi, Irak'ı mikro örgütlenmelerden ulusal bir topyekün direnişe doğru tetiklemiştir. Irak yıkılmış, yanmış, fakir ve çaresiz bırakılmıştır. Bu arada giderek radikal islamcı faaliyetler bir cihat cephesinde yaygınlaşmaktadır. İşgalciler için Irak'ın düzeni ve rehabilitasyonu ve Irak halkının mutluluğu ve gönenci değil, Irak'taki enerji menfaatleri ön planda olduğundan, bir yıl gibi önemli bir zaman sürecinde belirli iyileştirmeler sağlanması bir yana, umutsuzluk bulutları çökmüştür ülkeye. Durum değerlendirilip ders de alınmıyor değildir. Bunun nedenleri vardır. ABD Irak'ta göstermelik bir demokrasi düzeni kurmayı gerçekten istese bile bu düzeni ben istiyorum, yapıyorum demekle kuramazdı. Demokrasi bir sosyo - kültürel yaşam tarzıdır. Tarihsel birikimler içinde evrimle oluşur. Toplum dinamiklerindeki birikimler devrimlerle bu tarihsel süreci kısaltabilir. Ama istek, eğilim toplumdaki veya toplum liderliğinden gelmelidir. Irak tecrübesinin şimdiye kadar gösterdiği manzara, BAAS'la bir milli demokratik devrimin durağanlaşması sürecinde olan ve Laik bir ortamda yaşayan Irak halkının dinamik bir kesiminin, islami bir direnişle aynı safta saflaşmasıdır.

Gene görünen odur ki bu direniş tüm yurt sahalarına yaygınlaşırsa Irak ulusu bilincine dönüşmesi beklenebilir ve mücadeleleri bir ulusal kurtuluş savaşı yoğunluğuna erişebilir ki o aşamada tüm dünyanın izlediği, koşulları farklı, lojistik destekten mahrum çaresiz bir halkın Vietnamı seyretmek olanaklı olacaktır.

BOP projesinde olası örnek hareket tarzlarından biri de Gürcistan'da yapılan bir meclis darbesinin ardından ABD destekli (G.SOROS'ca finanse edilen) Mihail Saakaşvili'nin Devlet Başkanlığına seçilişidir. Bu husus da BOP projesinin Kafkas'larda (enerji taşıma hatları bölgesinde) ABD imparatorluğunun bir cephesini daha inşa anlamını taşır. Burada da Acaristan'la olan sorun ivedilikle gündeme gelmiş ve Rusya'ya yandaş görünen Özerk Acaristan Bölgesi Devlet Başkanının direnişi kırılmıştır.

Afganistan ve Irak'ta askeri hareketla yürütülen BOP girişimleri eğer bölgedeki önemli ülke ve konumların iç dinamikleri müsait ise diplomatik, ekonomik, iç politik ve sosyo-kültürel girişimler ve düzenlemelerle de istenen sonuçlara bağlanmak istenecektir. Burada istenen sonuç ABD ve AB'ye yardımcı iktidarları destekleyerek bu ülkelere istenen rollerin oynatılmasıdır. Bu duruma örnek ülkelerden biri Türkiye'dir.

ABD önderliğinde BATI, Türkiye'de soğuk savaş dönemi sonrası finans kapitalin küresel saldırısıyla yeni bir Dünya Düzeni Kurma girişiminde politik, bürokratik, büyük iş alemleri ve büyük medyada oluşturduğu Türk üst yapısına hakim ve alt yapısını etkileyen profesyonel ve/veya gönüllü yandaşlarıyla işbirliği halinde; Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın değerleri olan tam bağımsızlık ve özgürlük üzerine kurulmuş üniter ulus devletinin kuruluş felsefesi ve temel yapısını değiştirmek suretiyle ulusal birliğini zayıflatma, ulusal ekonomisini çökertme (gelişmekte olan bir ülkenin kurduğu ve ekonomik, mali, sosyal açılardan stratejik nitelikteki endüstri, tarım, hizmet ve finans kuruluşlarını özelleştirmeler yoluyla çok uluslu şirketlere teslim etme, önemli doğal kaynaklarımızın işletme haklarını çok uluslu şirketlere verme, yabancılara yaygın toprak alımlarına olanak sağlama ve eğilimleri izlememe, çeşitli (dayatılan) yöntemlerle ulusal tarım ve hayvancılığın gerilemesine sebep olması gibi,) ılımlı islam denen bir rejim modelini gündeme getirerek Türkiye'mizin ulusal birliğinin ve ulus bilincinin, kamusal yaşamda bilimin, aklın, pozitif hukukun, evrensel sanatların, özgür düşüncenin, uygarlık yolunda gelişmenin ve bireylerin inanç özgürlüğünün temel harcı olan laiklik anlayışının sulandırılması girişimleri içindedir. Bunların emareleri gözük-

mektedir. Bu girişimlerin bir kısmı ÖZAL ve ÇİLLER yönetimlerinden itibaren büyük dış ve iç borç yükü altına girmiş ülkemize uluslararası finans kuruluşları eliyle dayatılmaktadır. Bir kısmı ABD'nin Irak saldırısında olduğu gibi güvenlik ve dış politikada milli çıkarlarımıza aykırı istekler şeklinde tecelli ediyorlar. Bir kısmı AB'liğine giriş için müzakere tarihi alma vaadiyle AB tarafından yapılıyor.

Nihai tahlilde; onların stratejik planlamalarında yer aldığı üzere ana hedef belirli bir süreç içinde, Kemalist rejimin, Atatürk ve arkadaşlarının kurduğu üniter ve Ulusal Türkiye Cumhuriyeti'nin, BATI'ya tabi, BOP projesi içinde bölgeye örnek bir model ve belki de ABD himayesi ve hakimiyetinde bölgede tesis edilecek bir federal yapının odak noktası olan bir yapıya dönüştürülmek istenmesidir. Bu, Türk kamuoyuna Jacoben (ceberut) niteledikleri Atatürk Cumhuriyetine karşın bir Demokratik Cumhuriyet modeli olarak sunuluyor. Düşününüz; Siyasal İslam rejimiyle, çoğulcu demokratik bir sistem içiçe yaşayabilir mi? İslam'ın dogmalarıyla özgür düşünce yanyana olabilir mi? Ekonomisini, kaynaklarını yabancı güçlerin kontrolüne vermiş bir ülkede sosyal devlet yaşatılabilir mi? Bu faaliyetlerin arkasında İkinci Cumhuriyetçilerin ve bir kısım iş âleminin bulunuşu gerçek etkileyenlerin emperyal güçler olduğunu göstermektedir. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi derken Türkiye'yi bir cephe ülkesi olarak ilan etmesi bir tesadüfmüdür?

Doğaldır ki bu projenin Türk Ulusal güçleri (Atatürkçü düşüncüyü özümseyen) için kabul edilebilir bir yanı yoktur ve elbette bunun gerçekleşmemesi için ulusal kurtuluşun Kuvay-ı Milliyesi gibi mücadele edilecektir ama Türkiye'ye egemen güçler ve etkilediği kamuoyu açısından, bu proje kapsamında ABD elinde yükselen ve AB'ce desteklenen Kuzey Irak'taki Kürt Devlet örgütlenmesinin gelecekte yaratacağı olası durumlar ulusal güvenliğe yönelmiş büyük ve tehlikeli bir tehdit olarak algılanmıyormu? O zaman Hükümet Başkanının 16 Şubat 2004 tarihinde "genişletilmiş Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır bir yıldız, bir merkez olabilir. Bunu başarmamız lazım" sözleri nasıl yorumlanmalıdır? Görülen odur ki Türk Yönetimi politik açıdan ülkemizin geleceğini ABD ve AB'ye tabi olmakta gören ve bunu temin için

her türlü fırsat ve olanağı cesurca kullanan bir danışmanlar ve etkili olanlar kadrolarıyla sarılmış ve bunların belirli bir istikamette yönetimi etkilemeleriyle Cumhuriyetimizin 80 yıllık tarihinde görülmemiş bir şekilde reform adı altında Atatürk'ün kurduğu üniter ulus devletinin kuruluşları, yasaları, direnç noktaları tasfiye edilmeye başlanmıştır. Her şey hatta Anayasamız ABD ve AB'nin isteklerine göre şekillendirilmek istenmektedir. Bu ortamda devletin önemli çekirdek milli kuruluşlarının, ulusun beyni olan ilim müesseselerinin bu dönüşümü bilinçle değerlendirmesi, dikkatlerini ulusal çıkar ve ulusal güvenlik boyutunda hatta devletin bekası açısından konuya odaklandırması gelişmeleri durdurmak için yaşamsal nitelikte bir görev olmaktadır.

BOP projesi kapsamında, ABD açısından kıvama gelmiş (Kemalist Cumhuriyetin ulusal direnç noktaları yıkılmış ve ulusal ekonomisi ve doğal kaynakları emperyal güçlerin finans kapitalince kontrol altına alınmış) bir Türkiye'ye oynatılmak istenen önemli askeri roller olacağı düşünülmektedir. Bunlar Türkiye'nin Batının (ABD'nin) bir askeri kalesi olarak üslerle ve askeri malzeme depolarıyla donatılması ve bölgedeki en disiplinli, en eğitimli ve en muharip unsur olarak gördükleri TSK'nin bölge müdahale gücü olarak kullanılma talepleridir. Eğer BATTI'lı güçler anlaşılırsa bu güç, bir NATO şemsiyesi altında NATO vekibeleri, görevleri gereği görevlendirilecek, BATTI'nın bölgede demokratikleşme, modernleşme, özgürleştirme, barış getirme işlevine katkıda bulunma gibi gerekçelerle kriz bölgesinde görev yapan asli bir unsur haline getirilmek istenecektir. Tüm bu faaliyetler, bizatihi Türkiye'de Türk ekonomisine, Türkiye'nin modernizasyonuna, çağdaşlaşmasına, Batının desteği görünümüyle sunulmak istense bile Türkiye'yi istikrarsızlaştıracak ortadadır. Türkiye'nin ulusal çıkarları gözetilerek ve ulusal güvenliği sağlanarak komşularıyla barış içinde yaşayarak çağdaş uygarlık düzeyine ulaşma ve toplumsal gonenç düzeyini yükseltme dinamik ülküsüne de aykırıdır. Unutulmaması gereken nokta, Türkiye'nin anti-emperyalist ilk Kurtuluş Savaşını utku ile sonuçlandırarak tüm mazlum ulusların gönlünde bağımsızlık ve özgürlük ışığını yakan örnek ülke olmasıdır. Türk ulusu ve zinde güçleri böylesine bir kaderi ve ülkesinin

böylesine rolleri oynamasını istemeyecektir. Üniter ulus devletin giderek çökertilmesini ve Küreselleşme adı altında kendisine Sevr koşullarının dikte edilmesini kabullenmeyecektir. Bunun için ulusun bilinçlendirilmesi, yönetimlerin demokratik uyarılmaları, yaşamsal önem taşımaktadır. Bu girişimleri ve oluşturmayı amaçladığı yapıyı Cumhuriyeti devleti, ülkesi ve ulusu bugün fiilen yaşamaya başlamış durumdadır. Bu itibarla durum son derece ciddidir.

Bu proje gündemde olmakla beraber ABD'nin bugüne değin uyguladığı yöntemlerle gerçekleştirilmesi güç hatta olanaksızdır. Projenin bilinen yöntemlerle gerçekleştirilmesine çalışılması bu çok geniş saha üzerinde ABD'yi giderek çöküntüye götürecektir ve olasıdır ki dünya bu proje nedeniyle büyük dramatik terör olaylarını, ulusal direnişleri, alçak yoğunluklu çatışmaları yaşayacaktır. Zira siz hiçbir rejimi çeşitli dış tertip ve düzenlerle, olmazsa askeri güçle tamamiyle yok edemezsiniz. Demokrasiye geçemezsiniz. Demokratik düzenler, iç dinamiklerin uzlaşmasıyla belirli bir süreç içinde oluşabilir.

Binlerce insanın mezarlarının üzerinde barış ve hoşgörüyü tesis yıllar alır. İnsanların en ilkeli bile dışarıdan yapılacak açık ya da gizli yabancı müdahaleleri kabule meyyal değildir. İşbirlikçi azınlık her yerde olabilir. Ama bir an gelir ki uluslarının önünde tüm hüviyetleriyle çıplak olarak teşhis edilirler. Bu değerlendirmelerimizin kanıtları halen Irak'ta yaşanıyor. Demokrasi vadedilirken insan soyuna yakışmayan işkenceler orada, ülke insanların birbirine karşı kamplaşmalara sebep olacak uygulama orada, Saddam'ın bir General'i asayişini sağlama göreviyle yeni kurulmaya başlanan Irak ordusunun başı olarak orada. Benzeri demokratizasyon Afganistan'da görülüyor. Talibanı deviren ve yerine KARZAI'yi getiren güçler kadın eşitliği, özgürlüğü ve haklarını boşlayan Afgan İslam Cumhuriyetiyle yetinmişlerdir. İslamın siyasallaşması ve kamu düzeni içinde yer almasıyla çağdaş demokrasi ve insan hakları anlayışı yanyana yaşayabilir mi? Görülüyor ki bu dıştan müdahalelerin amacı o ülkelere toplumsal gelişme ve kalkınmayı amaçlayan ulusal güçler iktidarı yerine emperyal güce/güçlere tabi rejimleri oluşturmaktır .

Kaldı ki bu girişim ortaya çıktığında aynen 1951 yılında olduğu gibi Mısır, Suriye, İran, Ürdün ve Pakistan yönetimleri projenin Ortadoğu ülkelerinin iç düzenlerine dışardan (dış güçlerin) müdahalesi olduğunu algılayarak buna açıkça karşı çıkmışlardır. ABD'ye sen önce Filistin' de, Irak'ta barışı, düzeni adil ve kalıcı şekilde kur da görelim demişlerdir.

Bölgede sadece Türk yönetimi ABD menfaatlerine hizmet edecek bu projeye sahip çıkmış görünüyor. Bu proje için bilinen ABD yöntemleri uygulandığı takdirde, Türkiye komşuları ve diğer Müslüman halklarla karşı karşıya gelme tehlikesiyle karşılaşacaktır. Yanısıra ülke içinde genelde ulusal çıkarlar etrafında çoğu kez birleşme sağlanan ulusal güvenlik (savunma ve dış politika) politikalarında son zamanlarda özellikle Kıbrıs referandumunda gözlenen ayrışmalar buradada ulus bünyesinde yeni fay hatları oluşmasına neden olacaktır. Bu ulusal birliğin zayıflatılması anlamına gelir. Türk kamuoyunun önemli kesimi konuyu yakından tanımaya, anlamaya başlayınca buna karşı çıkacaktır. Bu proje Türk ulusunun çağdaş uygarlık ve yüksek refah dinamik ülküsünü hedefleyerek kurduğu tam bağımsız, özgür, demokratik, laik ve sosyal hukuk devletinin, üniter ve ulusal onurlu, saygın Türkiye Cumhuriyetinin gelişme, yükselme dinamikleri önünde bir engel; onu ve kaynaklarını emperyalizme ve uluslar arası finans kapitalin güdümüne teslim edecek bir parçalanma ve geriye dönerek yeniden yapılandırma, bir Sevr projesidir.

Sonuç olarak; ABD Neo con'larının biraz da dini bir görevi yerine getiriyormuşçasına ABD'nin Dünya hegemonyasını pekiştirmek, sürdürülebilirliğini sağlamak üzere muğlak ve müphem bir şekilde ortaya attığı, ancak en azından son yarınasırdır tasarladıkları ve Bush iktidarınca sahip çıkıldığı görülen BOP girişimi (projesi), yüzeyde ifade edildiği gibi Avrasya'da Demokrasi, Liberalizasyon, Modernizasyonu öngören bir barış projesi değildir. Bu proje ile ABD'nin Avrasya'da hakimiyetini kurma, bölge kaynaklarını kontrol etme bunun içinde bölge ülkelerini tabi ülkeler haline getirmek suretiyle düşman bellediği milliyetçi rejimleri ve köktendinci İslamı ve ondan doğacağını düşündüğü terörizmi önleme niyetindedir. Bunu sağlamak için gerekirse askeri

güç de kullanacaktır. ABD bu proje ile Avrasya'da Rusya, Çin, Kazakistan, Özbekistan, Tacikistan (Şanghay Beşlisi) işbirliği ile yeni oluşmaya başlayan güç merkezinin genişleyerek kendisine bu yönden tehdit oluşturacağına inandığı bir Avrasya Bloklaşmasının da gelişmesini kontrol altına almak istiyor. ABD'nin bu cüretkar girişiminde görünüşe göre başlangıçta AB'nin desteği mevcut. Projenin güvenlik bölümüyle ilgili olarak NATO'nun devreye sokulmak istenmesi olasılığı bunun kanıtı. Ne var ki giderek genişleyen AB belirli bir süreç sonrası ABD'ye bağımlı olmaksızın kendi özgün hedeflerini tayin edebilir, bağımsız politikalarını uygulamak isteyebilir, hatta Avrasya bloğuyla iyi ilişkiler içinde işbirliği olanaklarını geliştirebilir.

Dünyamızda gelişmişlerin, gelişmekte olan ya da az gelişmişlere onların iç işlerine karışmadan gerçek anlamda yardım etmeleri; yaşam koşullarını iyileştirecek, eğitecek, açıklıkla mücadele edecek, borçlarını tasfiye ederek kaynaklarını bağımsızca kullanmaya yönlendirecek olanakları varken 21. Asırda dünya hakimiyeti peşinde koşmaları, kaynakları açgözlü olarak sadece kendi kontrolleri altında bulundurma girişimleri sonucu toplumlar ve sınıflar arasında uçurumların açılması, geleceğe ait umutsuzluklar, bu global ve süratli iletişim ortamında terörizmin asıl kaynağı olmaktadır.

Türk yönetimlerinin tüm bu gerçekleri görmesini, Türk ulusunun ve Türk devletinin birlik ve bütünlüğünü, çağdaşlığa ve gönence ulaşmasının koşulu olan Atatürk Cumhuriyetinin üniter ulus devletinin; Anayasamızda belirtilen temel değer ve ilkeler etrafında bilinçlenmesini, korunup kollanması için elbirliğiyle gerekli duyarlılığı göstermesini diliyoruz. Tarihte Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı utkuyla sonuçlandırıp tam bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanmada mazlumlara örnek olmuş Türkiye Cumhuriyeti ulusu ve devletinin emperyal merkezlerin güdümünde, önümüzdeki örnekler misali, ulusal birliğini yitirmesine, onların ileri karakolu rolü oynamasına, demokratikleşiyoruz derken ortaçağın karanlıklarına ılımlı bir şekilde sürüklenmesine olanak tanımayalım.